

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 4 listopada 2019 r. A. T. wniosła przeciwko (...) spółce akcyjnej w W. (obecnie (...) spółka akcyjna w W.) o zapłatę kwoty 8622,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 1313,07 zł od dnia 26 lipca 2018 r. do dnia zapłaty;

- 7309,30 zł od dnia 10 września 2018 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka jako nabywca wierzytelności przysługującej poszkodowanemu zdarzeniem drogowym dochodzi dalszego odszkodowania tytułem świadczonych usług (najmu podstawienia pojazdu zastępczego, parkowania na parkingu strzeżonym, prywatnej wyceny) oraz kosztów naprawy.

Nakazem zapłaty z dnia 11 grudnia 2019 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie X Wydziale Gospodarczym, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie strona pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Zakwestionowała legitymację czynną oraz roszczenia powódki ponad dotychczas wypłacone w postępowaniu likwidacyjnym kwoty. Wskazała na możliwość zorganizowania najmu pojazdu zastępczego za swoim pośrednictwem za niższą stawkę. Zakwestionowała co do zasady roszczenia powódki w zakresie prywatnej wyceny i podstawienia pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 25 czerwca 2018 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do M. Z. pojazd marki H. (...) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) spółką akcyjną w W..

Pojazd poszkodowanej został odholowany na parking strzeżony powódki przy ul. (...) w S..

W związku z niemożnością korzystania z uszkodzonego pojazdu tego samego dnia poszkodowana zawarła z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki R. (...) nr rej. (...), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 150 zł netto oraz opłacie za wydanie pojazdu 65 zł netto. Pojazd został podstawiony poszkodowanej na teren szpitala przy ul. (...) w S..

Tego samego dnia poszkodowana udzieliła powódce pełnomocnictwa uprawniającego powódkę do działania w jej imieniu w toku postępowania likwidacyjnego.

Wynajęty pojazd zastępczy wykorzystywany był przez poszkodowaną w celach dojazdów do pracy, na rehabilitację oraz leczenie onkologiczne.

Dowód:

- pełnomocnictwo k. 42, 71;

- zlecenie holowania k. 13;

- umowa najmu z dnia 25 czerwca 2018 r. k. 12;

- oświadczenie k. 43;

- protokół oględzin k. 68;

- akta szkody płyta CD k. 92;
- zeznania świadka R. T. k. 126-128.

Szkoda została zgłoszona przez powódkę 29 czerwca 2018 r.

Wiadomością e-mail z dnia 29 czerwca 2018 r. pozwany poinformował powódkę o gotowości zorganizowania nieodpłatnego najmu pojazdu zastępczego, wskazując numer telefonu kontaktowego w tej sprawie. Nadto pozwany wskazał na wysokość akceptowalnych stawek, w przypadku segmentu B max. do stawki 85 zł netto w przypadku skorzystania z pojazdu zastępczego spoza wypożyczalni partnerskich pozwanego.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 29 czerwca 2018 r. k. 69;
- akta szkody płyta CD k. 92;
- umowa o współpracy k. 80-91;
- zeznania świadka R. T. k. 126-128.

Dnia 2 lipca 2018 r. pozwany sporządził kalkulację naprawy pojazdu poszkodowanej ustalając jej koszt na kwotę 1517,06 zł brutto.

Dowód:

- kalkulacja A. k. 28, 75-77;
- wiadomość e-mail z dnia 2 lipca 2018 r. k. 76;

Dnia 9 lipca 2018 r. powódka zwróciła się mailowo do pozwanego m.in. o nadesłanie oferty i regulaminów pojazdów zastępczych oferowanych przez pozwanego.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 9 lipca 2018 r. k. 46, 70;
- druk zgłoszenia szkody k. 72-73
- zeznania świadka R. T. k. 126-128;

Wiadomością e-mail z dnia 20 lipca 2018 r. pozwany poinformował powódkę, iż najem pojazdu zastępczego odbywa się w sposób dla klienta całkowicie bezkosztowy, nie jest pobierana kaucja etc., zaś okres najmu uzależniony jest od sposobu i etapu likwidacji szkody.

W odpowiedzi powódka zwróciła się z zapytaniem czy pojazd zastępczy przysługuje poszkodowanemu również przed przyjęciem odpowiedzialności przez ubezpieczyciela i co, jeżeli ubezpieczyciel jej nie potwierdzi.

Dowód:

- korespondencja e-mail k. 47.

Decyzją z dnia 26 lipca 2018 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody przyznał poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 1514,06 zł tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

Wiadomością e-mail z tego samego dnia pozwany potwierdził przyjęcie odpowiedzialności za szkodę.

Wypłata odszkodowania nastąpiła 27 lipca 2018 roku.

Dowód:

- decyzja A. z dnia 26 lipca 2018 r. k. 26;
- potwierdzenie przelewu z dnia 27 lipca 2018 r. k. 27;
- wiadomość e-mail z dnia 26 lipca 2018 r. k. 44;

Wiadomością e-mail z dnia 30 lipca 2018 r. powódka zwróciła się do pozwanego o wskazanie warsztatu naprawczego, który wykona naprawę za stawki i cenę wskazaną w kosztorysie pozwanego.

Tego samego dnia uszkodzony pojazd został odholowany z parkingu strzeżonego do warsztatu C.-T. w S., gdzie przeprowadzono jego naprawę.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 30 lipca 2018 r. k. 45;
- faktura VAT k. 14-15;
- zeznania świadka R. T. k. 126-128;

Dnia 6 sierpnia 2018 r. poszkodowana zwróciła powódce wynajęty pojazd zastępczy po odbiorze naprawionego pojazdu.

Tego samego dnia, powódka wystawiła na rzecz poszkodowanej fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 10 266,51 zł brutto, na którą składały się kwoty:

- 585,48 zł brutto (476 zł netto) tytułem holowania pojazdu;
- 1549,80 zł brutto, tytułem przechowywania pojazdu przez okres 35 dni, przy dobowej stawce wynoszącej 36 zł netto;
- 585,48 zł brutto (476 zł netto) tytułem holowania pojazdu z parkingu strzeżonego do warsztatu naprawczego;
- 79,95 zł brutto (65 zł netto) tytułem podstawienia pojazdu;
- 6715,80 zł brutto, tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 39 dni, przy dobowej stawce najmu wynoszącej 140 zł netto;
- 750 zł brutto (609,76 zł) tytułem wyceny wartości szkody.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 25 czerwca 2018 r. k. 12;
- faktura VAT k. 14-15.

Dnia 10 sierpnia 2018 r. poszkodowana zawarła z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbyła na rzecz powódki wierzytelność przysługującą jej w stosunku do (...) spółki akcyjnej w W., wynikającą z faktury VAT nr (...), a także w zakresie odszkodowania za uszkodzenie pojazdu.

Wiadomością e-mail z tego samego dnia powódka dokonała zgłoszenia nabytej wierzytelności.

Dowód:

- umowa cesji z dnia 10 sierpnia 2018 r. k. 10;
- zawiadomienie o cesji k. 11;
- wiadomość e-mail z dnia 10 sierpnia 2018 r. k. 16;
- pismo z dnia 10 sierpnia 2018 r. k. 38;
- zeznania świadka R. T. k. 126-128.

Decyzją z dnia 17 sierpnia 2018 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 1260,75 zł, na którą składały się kwoty 1045,50 zł tytułem najmu pojazdu zastępczego, uznając za uzasadniony okres najmu 10 dni, przy zweryfikowanej stawce do kwoty 85 zł netto (104,55 zł brutto) oraz 215,25 zł tytułem parkowania pojazdu, uznając za uzasadniony okres parkowania 7 dni, tj. do dnia oględzin w dniu 2 lipca 2018 r. przy zweryfikowanej stawce do kwoty 25 zł netto (30,75 zł brutto).

Dowód:

- decyzja A. z dnia 17 sierpnia 2018 r. k. 17-18;
- potwierdzenie przelewu z dnia 20 sierpnia 2018 r. k. 19;

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2018 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 1008,60 zł tytułem kosztów holowania, weryfikując koszt jednego holowania do kwoty 410 zł netto.

Dowód:

- decyzja A. z dnia 22 sierpnia 2018 r. k. 20-21;
- potwierdzenie przelewu z dnia 24 sierpnia 2018 r. k. 22;

Dnia 14 listopada 2018 r. rzeczoznawca T. C. na zlecenie powódki sporządził ocenę techniczną wraz z kalkulacją naprawy pojazdu poszkodowanej, ustalając jej koszt na kwotę 6862,22 zł brutto.

Dowód:

- ocena i kalkulacja k. 29-34;

Pismem z dnia 21 listopada 2018 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 5348,16 zł tytułem dalszego odszkodowania w związku z ustalonym kosztem naprawy przez rzeczoznawcę.

Dowód:

- pismo z dnia 21 listopada 2018 r. k. 39;

Dnia 12 grudnia 2018 r. pozwany sporządził zweryfikowaną kalkulację naprawy pojazdu, ustalając jej koszt na kwotę 5549,15 zł brutto.

Dowód:

- kalkulacja A. k. 35;

Decyzją z dnia 20 grudnia 2018 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody przyznał powódce dopłatę do odszkodowania w kwocie 4035,09 zł tytułem kosztów naprawy.

Dowód:

- decyzja A. z dnia 20 grudnia 2018 r. k. 36;
- potwierdzenie przelewu z dnia 24 grudnia 2018 r. k. 37;

Pismem z dnia 17 stycznia 2018 r. powódka wniosła odwołanie od decyzji pozwanej z dnia 22 sierpnia 2018 r.

Dowód:

- pismo z dnia 17 stycznia 2018 r. k. 40;

Decyzją z dnia 15 lutego 2019 r. ubezpieczyciel sprawcy szkody na skutek wniesionego odwołania, przyznał powódce dopłatę do odszkodowania tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 313,65 zł, uznając dodatkowe 3 dni najmu przy zweryfikowanej przez siebie stawce (łącznie 1359,15 zł). Nadto uwzględnił stawkę w kwocie 40 zł brutto za parkowanie pojazdu na parkingu strzeżonym, dopłacając kwotę 64,75 zł (łącznie 280 zł).

Dowód:

- decyzja A. z dnia 15 lutego 2019 r. k. 23-24;
- potwierdzenie przelewu z dnia 18 lutego 2019 r. k. 25;

Pismem z dnia 28 lutego 2019 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 8931,83 zł proponując zawarcie ugody poprzez zapłatę kwoty 8000 zł.

Dowód:

- pismo z dnia 28 lutego 2019 r. k. 41;

Z dniem 9 kwietnia 2021 r. zmianie uległa firma pozwanego na (...) spółka akcyjna w W..

Bezsporne, a nadto informacja w KRS nr (...).

Pojazd uszkodzony H. (...) należy do klasy B minivan, tej samej klasy co pojazd wynajęty marki R. (...).

Stawki najmu pojazdu odpowiadające klasie pojazdu uszkodzonego z uwzględnieniem rozliczenia bezgotówkowego i dodatkową opcją w zakresie: braku limitu kilometrów, braku ograniczeń co do wieku i liczby kierowców, możliwość wyjazdu poza granice Polski, braku udziału własnego w uszkodzeniach, A. 24h na terenie Unii Europejskiej:

- przy najkrótszym okresie najmu stawka zawiera się w kwocie od 230,00 zł do 145,00 zł netto (282,90 zł do 178,35 zł brutto) przy średniej 194,29 zł netto (238,97 zł brutto);
- przy średnim okresie najmu stawka zawiera się w kwocie netto od 205,00 zł do 140,00 zł (brutto 252,15 zł do 172,20 zł), przy średniej 163,57 zł netto (201,19 zł brutto);
- przy najdłuższym okresie najmu stawka zawiera się w kwocie netto 190,00 zł do 130,00 zł (brutto od 233,70 zł do 159,90 zł), zaś średnia wartość dla wskazanych cen wynosi netto 147,86 zł (brutto 181,86 zł).

Przy rozliczeniach bezgotówkowych koszty usług obejmujących podstawienie i odbiór samochodu zastępczego są wyższe od 20 do 30% w stosunku do czynności realizowanych przy płatnościach gotówkowych. Koszt ten zawiera się w kwotach netto od 48,35 zł do 52,38 zł (brutto od 59,47 zł do 64,42 zł).

Koszty usługi przechowywania są wyższe od 20 do 30% w stosunku do czynności realizowanych przy płatnościach gotówkowych. Koszt ten zawiera się w kwotach netto od 24,64 zł do 26,70 zł (brutto od 30,31 zł do 32,84 zł).

Z przeprowadzonych obliczeń wynika, że koszty naprawy przedmiotowego samochodu (...) usuwającej uszkodzenia związane z kolizją z dnia 25.06.2018 r., przywracającej pojazdowi stan sprzed kolizji - wykonanej w okresie zaistnienia

szkody w niezależnym warsztacie blacharsko-lakierniczym, działającym na terenie zamieszkania poszkodowanego, oferującym usługi na odpowiednio wysokim poziomie, wynosiłyby brutto 6870,28 zł, zaś tzw. suma ogólna, tj. wysokość ewentualnego odszkodowania, uwzględniająca potrącenia, wynosiła 6738,67 zł.

Do przeprowadzenia naprawy przy użyciu części alternatywnych - oryginalnych o jakości Q nie było dostępnych części zamiennych, zatem nie było możliwości przeprowadzenia naprawy przy użyciu takich części.

Technologiczny czas naprawy samochodu H. (...) o nr rej. (...) wynosiłby 4 dni robocze, natomiast tzw. techniczny czas naprawy wynosił 17 kalendarzowych.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego Z. N. k. 135-145, 177-180.

Stan faktyczny w spornym zakresie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, w tym akt szkody na płycie CD oraz zeznań świadka R. T.. Sąd miał na uwadze, że wymieniony świadek, będąc ojcem powódki, jest bezpośrednio, tj. nie tylko zawodowo, ale i rodzinnie związany z powódką. Dlatego uznano je w zakresie, w jakim potwierdzone zostały innymi dowodami. Dla porządku wskazać należy, że sąd pominął wniosek stron o dopuszczenie dowodu zeznań świadka M. Z. albowiem okoliczności, na które miałyby ona zeznawać, zostały wykazane innymi dowodami albo są bezsporne albo nieistotne dla rozstrzygnięcia (art. 235¹2 §1 pkt 2 k.p.c.).

Sąd bazował także na pisemnej opinii biegłego sądowego, a przyjęta przez biegłego metodologia wyceny nie budziła zastrzeżeń sądu. Biegły wykonując opinię, oparł się na dostępnym w sprawie materiale dowodowym, w sposób precyzyjny uzasadnił jej treść. Ustosunkowując się do zarzutów pozwanego, biegły w pisemnej opinii uzupełniającej przychylił się do zarzutów pozwanego, weryfikując tzw. techniczny czas naprawy z 44 dni do 17 dni kalendarzowych. Zauważył jednocześnie, że do oceny sądu pozostawia okres najmu w okresie od 3 lipca 2018 r., tj. daty przesłania kosztorysu naprawy przez ubezpieczyciela a 26 lipca 2018 r., tj. przyjęciem odpowiedzialności przez ubezpieczyciela, wynoszący 24 dni kalendarzowe.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się jedynie częściowo zasadne.

Jego podstawę prawną stanowi przepis art. 822 § 1 i § 4 k.c. W rozpoznawanej sprawie niesporny był fakt zawarcia przez sprawcę zdarzenia umowy ubezpieczenia OC z pozwanym i zaistnienie powodującego szkodę zdarzenia, za które odpowiadała osoba ubezpieczona. Odpowiedzialność ubezpieczyciela pokrywa się z odpowiedzialnością sprawcy szkody. Strona pozwana swojej odpowiedzialności również nie kwestionowała.

Kwestionowana przez pozwanego w toku niniejszego procesu legitymacja czynna, nie była przedmiotem sporu w toku postępowania likwidacyjnego. Jako że pozwany wypłacił powódce, jako nabywcy wierzytelności, odszkodowanie (choć nie w pełnej wysokości). W związku z tym to na pozwanym spoczywał ciężar dowodu przeciwnego, a mianowicie, że powódce legitymacja czynna nie służy. Zarzut w tym przedmiocie okazał się chybiony. Legitymacja powódki wynikała z przywołanego wyżej art. 822 § 4 k.c. oraz przelewu wierzytelności przysługującej poszkodowanej z tytułu roszczeń odszkodowawczych w związku ze zdarzeniem drogowym spowodowanym przez sprawcę ubezpieczonego od OC u pozwanego (art. 509 k.c.). Sąd w pełni podziela przy tym argumentację prawną wyrażoną w wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy z dnia 23 maja 2019 r., sygnatura akt VIII Ga 94/19. Zgodnie z nim „oczywistym jest, że umowy przelewu zawierane z podmiotami świadczącymi jednocześnie usługi w zakresie najmu pojazdów zastępczych mają na celu umożliwienie dochodzenia przez wynajmującego roszczeń wobec ubezpieczycieli z pominięciem poszkodowanego.” W ocenie sądu orzekającego powyższe ma zastosowanie również do pozostałych usług świadczonych przez powódkę w związku z zaistniałą szkodą komunikacyjną, co do których poszkodowany przeniósł w drodze cesji swoje roszczenia odszkodowawcze względem pozwanego. W niniejszej sprawie nie zachodzą również podstawy do uznania umowy przelewu za nieważną. W szczególności brak jest naruszenia normy wynikającej z art.

510 § 2 k.c. Powódka była więc czynnie legitymowana do dochodzenia niniejszym pozwem roszczeń z tytułu zdarzenia z dnia 25 czerwca 2018 r. w pojeździe należącym do M. Z..

Nie budziła wątpliwości sądu odpowiedzialność sprawcy zdarzenia drogowego, którego pojazd był ubezpieczony od OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Nie było to również przedmiotem sporu, albowiem ubezpieczyciel wypłacił tytułem odszkodowania kwotę ogółem 5549,15 zł, uznając, że taka kwota pozwoli na przeprowadzenie naprawy przywracającej stan pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. W tym miejscu należy odnotować najnowsze orzecznictwo Sądu Najwyższego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r II CNP 43/17, LEX nr 2490615 i przywołane tam inne orzeczenia SN), zgodnie z którym powstanie roszczenia w stosunku do ubezpieczyciela o zapłacenie odszkodowania, a tym samym zakres odszkodowania, nie zależą od tego, czy poszkodowany dokonał restytucji i czy w ogóle ma taki zamiar. Innymi słowy, niezależnie od tego, czy poszkodowany dokonał już odpowiedniej naprawy samochodu, to "sam obowiązek odszkodowawczy ubezpieczyciela pojawił się już z chwilą wyrządzenia poszkodowanemu szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy samochodu i czy w ogóle zamierzał go naprawić" (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2018 r., sygn. II CNP 32/17, LEX nr 2497991). Przepis art. 822 § 1 k.c. modyfikuje normę wynikającą z art. 363 § 1 k.c. bowiem jedynie w ten sposób, że roszczenie o przywrócenie stanu poprzedniego przekształca w roszczenie o zapłatę kosztów restytucji (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. II CNP 41/17, LEX nr 2481973). Podobnie wyraził się Sąd Najwyższy w postanowieniach z dnia 7 grudnia 2018 r. o sygn. akt III CZP 51/18, 64/18, 72-74/18 publikowanych na (...) Powyższe stanowisko zaaprobował Sąd Okręgowy w Szczecinie, czemu dał wyraz w wyroku z dnia 15 czerwca 2018 r., sygn. akt VII Ga 278/18 (niepublikowany), w którym wyjaśnił, że wysokość odszkodowania powinna być ustalona na podstawie hipotetycznych kosztów naprawy pojazdu ustalonych niezależnie od poniesionych przez poszkodowanego kosztów naprawy. Stanowisko Sądu Najwyższego w tym zakresie jest już utrwalone (tak postanowienie SN z dnia 11 kwietnia 2019 r., III CZP 102/18) i doprowadziło do utrwalonego kierunku wykładni wskazanych przepisów. W orzecznictwie SN wyjaśniono również, że dla powstania roszczenia o naprawienie szkody nie mają znaczenia późniejsze zdarzenia m.in. w postaci sprzedaży uszkodzonego lub już naprawionego pojazdu (tak postanowienie SN z dnia 20 lutego 2019 r., III CZP 91/18 publ. tamże).

Dlatego kwestia faktycznie poniesionych kosztów naprawy nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zwraca uwagę, że poszkodowany nie ma obowiązku naprawy uszkodzonego pojazdu, a tym bardziej skorzystania z warsztatu, z którym współpracuje ubezpieczyciel. Przy czym ustalono, że pojazd został naprawiony w warsztacie C. – T. w S.. Natomiast dopłata do pierwotnej kwoty odszkodowania z tego tytułu, tj. 1514,06 zł nastąpiła już po naprawie, po częściowym uwzględnieniu odwołania powódki.

Z kolei wg powódki zasadne koszty naprawy, wynikające z prywatnej wyceny, wynosiły 6862,22 zł. Sąd kierując się wnioskami biegłego, ustalił, że uzasadniony koszt naprawy (przy czym części zamienne o jakości Q niedostępne były w dacie szkody) wynosił 6738,67 zł. Wobec czego uwzględnieniu z tego tytułu podlegała kwota 1189,52 zł, stanowiąca różnicę pomiędzy ustalonymi przez sąd zasadnymi kosztami naprawy wynikającymi z wyliczeń biegłego a wypłaconą dotychczas kwotą odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu w kwocie ogółem 5549,15 zł (tj. 6738,67 zł - 5549,15 zł=1189,52 zł).

Uzasadnione okazało się również żądanie pozwu w zakresie sporządzonej na zlecenie poszkodowanego kalkulacji naprawy, choć nie w pełnej wysokości. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 maja 2019 r. sygn. III CZP 68/18, publ. OSNC 2019/10/98 wskazał, że nabywcy w drodze przelewu wierzytelności o odszkodowanie za szkodę komunikacyjną przysługuje od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej zwrot uzasadnionych kosztów ekspertyzy zleconej osobie trzeciej tylko wtedy, gdy jej sporządzenie było w okolicznościach sprawy niezbędne do efektywnego dochodzenia odszkodowania. Każdorazowo należy więc ocenić, czy w danej sprawie poniesienie tego wydatku było obiektywnie konieczne. Obowiązek wykazania takiej konieczności spoczywa na żądającym zwrotu takich kosztów (art. 6 k.c.), a więc w tym przypadku na powodzie. Sam fakt poniesienia kosztów nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić. W niniejszej sprawie wyliczenia biegłego potwierdzają ponad 4-krotne zaniżenie kosztów naprawy w pierwotnym kosztorysie ubezpieczyciela. Zwraca uwagę, że na skutek odwołania powódki z powołaniami na wycenę prywatnego rzeczoznawcy pozwany zweryfikował pierwszą kalkulację, sporządził

kolejną i dopłacił powódce dalsze odszkodowanie tytułem kosztów naprawy. W takich okolicznościach wydatek na prywatną ekspertyzę, w której koszty naprawy były bardzo zbliżone do wyliczeń biegłego sądowego, był wydatkiem koniecznym i uzasadnionym. Niemniej jednak kierując się doświadczeniem procesowym z innych spraw przeciwko ubezpieczycielom, również z powództwa A. T. i wnioskami biegłych na okoliczność średnich kosztów na rynku lokalnym wyceny przez rzeczoznawcę, sąd uznał, że uzasadniony koszt opinii prywatnej rzeczoznawcy w niniejszej szkodzi wynosi 500 zł. Roszczenie ponad tę kwotę jest zdaniem sądu niezasadne i podlega oddaleniu.

Strona pozwana zakwestionowała także wysokość stawki pojazdu zastępczego, zarzucając, że za pośrednictwem współpracującej z nią wypożyczalni mogła zorganizować poszkodowanemu auto zastępczego po niższej stawce. W związku z tym wypłacona powódce kwota odszkodowania wynika ze zweryfikowanej przez pozwanego stawki dobowej najmu do kwoty 85 zł netto (104,55 zł brutto), za którą ubezpieczyciel sam zorganizowałby najem poszkodowanemu. Kwestia zastosowanych stawek najmu jest przedmiotem wielu wypowiedzi judykatury, a podsumowaniem orzecznictwa w tym zakresie jest uchwała Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 - wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych szkodę zgłoszono ubezpieczycielowi dopiero 4 dni po zdarzeniu, tj. 29 czerwca 2018 r., a więc kiedy najem od powódki już trwał od 4 dni. Wiadomością e-mail z tego samego dnia ubezpieczyciel sprawcy szkody zaproponował upoważnionemu pracownikowi powódki (pełnomocnikowi poszkodowanego) zorganizowanie najmu pojazdu zastępczego, którego koszt poniesie pozwany. Zastrzegł zweryfikowanie stawki dla aut segmentu B, gdyby poszkodowany wynajmował lub zamierzał wynająć auto, do kwoty 85 zł brutto. Zapytanie o przesłanie umowy i regulaminu najmu, które w odpowiedzi wysłała pracownica powódki, nie ma znaczenia w sprawie. Ubezpieczyciel przesłał także na żądanie powódki dodatkowe informacje związane z organizacją najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela. W orzecznictwie dopuszcza się złożenie propozycji najmu pojazdu zastępczego pełnomocnikowi poszkodowanego w toku postępowania likwidacyjnego. Jak wskazuje zachowanie jej upoważnionego pracownika, nawet nie zamierzała tego uczynić. Tym samym odebrała ubezpieczycielowi szansę na zorganizowanie auta zastępczego po niższej stawce dobowej. Po otrzymaniu oferty ubezpieczyciela nie dostosowała również stawki do poziomu akceptowanego przez ubezpieczyciela, kontynuowała wynajem poszkodowanej pojazdu zastępczego po wyższej stawce dobowej (wg faktury 140 zł netto). Ubezpieczyciel uprzedził natomiast pełnomocnika poszkodowanej o konsekwencjach najęcia takiego auta po stawkach przekraczających limity akceptowane przez pozwaną. Pismo ubezpieczyciela w tym przedmiocie zostało skierowane do powódki wprawdzie 4 dni po rozpoczęciu najmu (i daty zdarzenia), ale w dniu zgłoszenia szkody i przed wystawieniem faktury za ten najem. Ponadto, ubezpieczyciel podtrzymał informację w dalszej korespondencji elektronicznej stron. W takich okolicznościach powódka (pełnomocnicy poszkodowanego), powinni liczyć się z tym, że pozwany nie zaakceptuje najmu pojazdu zastępczego od powódki po wyższej stawce dobowej, aniżeli wynegocjowana z asystorem pozwanej. Chociaż stawka zastosowana przez powódkę w fakturze mieściła się w przedziale stawek średniorynkowych najmu pojazdu segmentu B przy uwzględnieniu pakietu opcji dodatkowych, które w roku 2018 na rynku lokalnym zawierały się w przedziale 130 do 190 zł netto (tj. 159,90 zł do 233,70 zł brutto)/doba, adekwatnie do długości tego najmu.

Częściowo trafny okazał się również zarzut strony pozwanej w przedmiocie uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego. Na podstawie przeprowadzonego dowodu z opinii biegłego, który nie jest powiązany z żadną ze stron, sąd ustalił za biegłym, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 17 dni. Sąd miał na uwadze, że szkodę zgłoszono 4 dni po zdarzeniu, tj. 29 czerwca 2018 r., co determinowało późniejsze podjęcie czynności ubezpieczyciela. M.in. powódka otrzymała kosztorys naprawy po oględzinach 3 lipca 2018 r., zaś późniejsza weryfikacja tego kosztorysu, a tym samym zasadnych kosztów naprawy, co nastąpiło dopiero w grudniu 2018 r., w ocenie sądu nie miały dla powódki, która organizowała naprawę, większego znaczenia. Zwraca uwagę, że pojazd został odholowany z parkingu 30 lipca 2018 roku, naprawiony w warsztacie C. – T. i odebrany po naprawie 6 sierpnia 2018 r. Powódka

zleciła prywatną wycenę dopiero w listopadzie 2018 r. i na skutek odwołania ubezpieczyciel dopłacił powódce po zweryfikowaniu kosztorysu dalsze koszty naprawy. Z tych przyczyn sąd nie uwzględnił dodatkowych 24 dni najmu pojazdu, o których mowa w uzupełniającej biegłego. Skoro powódka nie oczekiwała na uwzględnienie przez pozwanego dodatkowego zakresu naprawy i wypłaty dalszego odszkodowania, zdecydowała się na naprawę, mimo pierwotnie zaniżonych kosztów w pierwszej kalkulacji pozwanego. Wynajem samochodu zastępczego faktycznie się zakończył dnia 3 sierpnia 2017 r., kiedy to poszkodowana otrzymała naprawiony pojazd. Pozwany w toku likwidacji szkody uwzględnił natomiast 10 dni najmu wg stawki 104,55 zł brutto. W związku z powyższym w ocenie sądu pierwsze 3 doby najmu w okresie 25-27 sierpnia 2018 r. powinny być uwzględnione po stawce powódki 172,20 zł brutto (140 zł netto). Iloczyn tych kwot wynosi 516,60 zł. Poszkodowana wynajęła pojazd w dniu zdarzenia, udzielając pełnomocnictwa powódce. Gdyby szkodę zgłoszono niezwłocznie, najpóźniej dnia następnego, to nic nie stało na przeszkodzie, aby poszkodowana mogła zamienić pojazdy i wynająć pojazd od ubezpieczyciela (odstawić pojazd wynajmowany od powódki dnia 27 sierpnia 2018 r.). Natomiast kolejne 14 dni winny być liczone wg stawki 104,55 zł brutto, za jaką pozwany mógł zapewnić poszkodowanej pojazd zastępczy, skoro powódka nie dostosowała swojej stawki do akceptowalnej przez ubezpieczyciela. Iloczyn tych kwot wynosi 1463,70 zł. Tym samym z tego tytułu zasądzeniu podlegała kwota 621,15 zł, przy uwzględnieniu dotychczas wypłaconego odszkodowania w kwocie 1359,15 zł ($516,60 \text{ zł} + 1463,70 \text{ zł} = 1980,30 \text{ zł}$; $1980,30 \text{ zł} - 1359,15 \text{ zł} = 621,15 \text{ zł}$).

Częściowemu uwzględnieniu zasługiwało roszczenie o zapłatę kosztów podstawienia pojazdu zastępczego w dniu zdarzenia na ul. (...) w S. (teren szpitala), skąd uszkodzony pojazd został odholowany na lawecie na parking powódki. W ocenie sądu koszt ten był w pełni zasadny. Kwota 79,95 zł brutto dochodzona z tego tytułu przez powódkę, przekracza górną granicę stawek średnich rynku lokalnego wynoszącą 64,42 zł brutto. Z tych przyczyn sąd uwzględnił roszczenie z tego tytułu do tej niższej kwoty.

Następnym elementem roszczenia powódki jest koszt związany z parkowaniem uszkodzonego pojazdu na parkingu strzeżonym. W ocenie sądu nie zasługuje on na uwzględnienie. Pozwana nie kwestionując przyjętej przez powódkę dobowej stawki, negowała potrzebę parkowania pojazdu poszkodowanej na strzeżonym parkingu ponad uznane 7 dni (do dnia oględzin 2 lipca 2018 r.) i wypłacone z tego tytułu 280 zł brutto. Uszkodzony pojazd przebywał na parkingu po zdarzeniu aż do dnia 30 lipca 2018 r. i odholowania pojazdu w tym dniu do warsztatu. Niemniej jednak w niniejszej sprawie ustalono, że poszkodowana zleciła powódce zajęcie się naprawą pojazdu, która odbyła się w warsztacie współpracującym z powódką. W dniu 2 lipca 2018 roku odbyły się oględziny uszkodzonego pojazdu na parkingu przez rzeczoznawcę pozwanego, który przesłał kalkulację naprawy powódce. Dlatego nic nie stało na przeszkodzie, aby powódka zaholowała pojazd do warsztatu, zwłaszcza że poszkodowana zdecydowała się na naprawę mimo zaniżonego odszkodowania, prywatną ekspertyzę zlecono dopiero 14 listopada 2018 r., a roszczenie o zapłatę dalszych kosztów naprawy poszkodowana ostatecznie zbyła na rzecz powódki po odebraniu pojazdu z naprawy. Okres parkowania ponad uznane przez ubezpieczyciela 7 dni był w ocenie sądu nieuzasadniony.

Podsumowując, z dochodzonego pozvem roszczenia uwzględnieniu tytułem niewypłaconego dotychczas odszkodowania podlegała łączna kwota 2375,09 zł, na którą składają się kwoty: 1189,52 zł tytułem dopłaty do kosztów naprawy, 500 zł tytułem prywatnej ekspertyzy, 64,42 zł stanowiąca koszt odbioru pojazdu zastępczego oraz kwota 621,15 zł tytułem dopłaty do kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Odsetki od tych kwoty należą się za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego (art. 481 k.c.), a termin spełnienia świadczenia przez zakład ubezpieczeń wynika z art. 817 § 1 i 2 k.c.

Sąd orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Przy czym dalej idące powództwo w zakresie odszkodowania za najem pojazdu, kosztów parkowania, odbioru pojazdu zastępczego, prywatnej ekspertyzy nie zasługiwało na uwzględnienie. Mając to na uwadze, powództwo w pozostałym zakresie oddalono, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 100 k.p.c., mając na uwadze, że powódka wygrała proces w 28%, a pozwany utrzymał się z obroną w 72 %.

Powódka poniosła koszty na poziomie 2924 zł, na które składają się 500 zł opłaty od pozwu, 1800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego adekwatnie do w.p.s. w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, 607,62 zł tytułem wydatku na wynagrodzenie biegłego i 17 zł opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa, z czego 28 % zł to 819 zł. Pozwana poniosła koszty wynagrodzenia radcy prawnego w kwocie 1800 zł, opłaty skarbowej 17 zł oraz wydatek na wynagrodzenie biegłego 607,62 zł, które zamknęły się kwotą 2424,62 zł, a 72 % z tej kwoty wynosi 1746 zł. Po skompensowaniu tych kwot Sąd zasądził w punkcie III wyroku od powódki na rzecz pozwanej kwotę 927 zł ((...) – 819 zł). Przy czym przewodniczący zwrócił stronom niewykorzystane zaliczki na wynagrodzenie biegłego (w kwocie ogółem 1215,24 zł , które zostało pokryte po połowie z uiszczonych przez strony zaliczek w kwotach po 1000 zł).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)